

A Prelátus audio- elmélkedése: „Mária barátsága”

Ebben a második májusi elmélkedésében, Mons. Fernando Ocáriz azt tanácsolja, hogy tanuljunk Szűz Mária életéből, igyekezzünk felfedezni mások szükségleteit „és módot találni, hogy barátként szolgálhassunk nekik.”

2020.05.21.

Eredeti spanyol nyelven itt
hallgathatja meg ezt az elmélkedést:

Májusban édesanyánkra, Szűz Máriára tekintünk, és különösen igyekszünk rá gondolni és gyakrabban vele foglalkozni. Lehetőségünk van tényleg tanulni és újra tanulni az ő életének példájából. Most is, ebben a sajátos időszakban, a fizikai távolságtartás idején, a Szűzanya segít nekünk, hogy jobb barátok legyünk és felrázza bennünk a nagylelkűséget, hogy jelen legyünk, közel legyünk másokhoz, hogy senki ne érezze magát egyedül. Mária élete azt tanítja nekünk, hogy saját életünkben is, az Istennel való barátság új és természetfölötti erőt ad az emberi barátságainknak.

Ezt az igazságot minden alkalommal felfedezzük, amikor rózsafüzért imádkozunk. Ferenc pápa kérte, hogy ebben a hónapban mindenki „újból fedezze fel a családban imádkozott rózsafüzér szépségét”. A jelenlegi járványhelyzetben a családban közösen imádkozott rózsafüzér

segíteni fog nekünk: hogy „együtt szemléljük Krisztus arcát Mária, édesanyánk lelkületével, amely még jobban lelki családdá egyesít bennünket” – írta a pápa.

Ha együtt imádkozzuk a rózsafüzért, ez segít nekünk jobban egyesülni családként. A szentek közössége révén lelkileg az egész Egyházzal egyesülünk, mint egy nagy család, amelyik ugyanahhoz az édesanyához tartozik, és így tulajdonképp az egész emberiséggel egyesülünk. Barátokat is meghívhatunk erre a közös imádságra, ha szeretnének csatlakozni talán valamely digitális eszköz segítségével. Ez talán lehetőség lesz valaki számára először felfedezni a rózsafüzért.

Szent II. János Pál azt írta, hogy a rózsafüzér „az Evangélium rövid összefoglalása”, egy olyan imádság, amely máriás és krisztologikus egyszerre. Minden titokban a

megváltás történet egy-egy pillanatát szemléljük. Ez a szemlélés megújíthatja bennünk azt az elhatározást, hogy mások szükségleteit igyekszünk felfedezni és módot találni, hogy barátként szolgálhassunk nekik.

Szűzanyánk *fiat*-ja (legyen nekem a te igéd szerint) után útraker, hogy segítsen unokatestvérének, Erzsébetnek. Az angyal nem mondta neki, hogy tegye ezt, ő csak hírül adta unokatestvére állapotát Isten mindenhatóságának jeleként. Mária azonban rájön, hogy Erzsébetnek szüksége lesz segítségre. És már Isten édesanyjaként mutatja meg, mit jelent az igazi szeretet és barátság, az önként vállalt odaadás és önzetlen szolgálat.

Évek telnek el, és látjuk Máriát Jézus kíséretében a kánai menyegzőn. Ott is kitalálja, mielőtt bárki más megtenné, hogy mire van szüksége a

menyasszonynak és a vőlegénynek, és cselekszik. A baráti szeretet élesíti a látásunkat, és fel tudunk fedezni olyan dolgokat, amiket mások észre sem vesznek.

Később Máriát Fia keresztje mellett szemléljük. Szent Josemaría bátorít minket: „Csodáld a Szent Szűz bátorságát: a kereszt lábánál, a legnagyobb emberi fájdalmak közepette –nincs nagyobb fájdalom, mint az ő fájdalma – ott áll erősen. Kérd tőle ezt a bátorságot, hogy te is kitarts a kereszt mellett.”[1]. Kérjük a Szűzanyától, hogy segítsen utánozni az ő erősségét a nehézségek idején, különösen a jelenlegi helyzetben, hogy őszinte barátságunkkal mi is segíthessünk és vigasztalhassunk másokat.

Jézus feltámadása után Mária gyűjti maga köré az apostolokat, akik szétszóródtak az Úr passiója láttán,

és ő vigasztalja meg őket, mellettük van.

Szent Lukács evangéliumában olvassuk: „Szavait –Jézus szavait - anyja mind megőrizte szívében”. Mária imádkozik. Párbeszéde Istennel szemlélődés és szeretetteljes beszélgetés. Barátság Istennel. És ezen barátság miatt Mária kétségek nélkül elmondja, amit gondol, amint ezt az evangélium több pontján is látjuk. Például amikor az Angyalnak válaszol: „Hogyan válik ez valóra, amikor férfit nem ismerek?” (Lk 1, 34) Később, amikor a gyermek Jézust megtalálja a templomban, megkérdezi Tőle: „Gyermekem, miért tetted ezt velünk? Íme, atyád és én szomorúan kerestünk.” (Lk 2,48) A kánai menyegzőn teljes egyszerűséggel közli Jézussal, amit lát: „Nincs több boruk.” (Jn 2,3) És más alkalmakkor sincs láthatóan szüksége túl sok szóra, hogy Istennel beszéljen. Mária tudja, hogyan kell

kivárni a megfelelő időt Istennél, és közben „megőrizni a szívében” a dolgokat. Végő soron az imádság egy mély baráti kapcsolat és bizalom Istennel, amelyet Ő maga akar velünk kialakítani.

Menjünk Márián keresztül Jézushoz! Szent Josemaría gyakran ezt az utat mutatta a keresztény élethez: „Ha keresed Máriát, meg fogod találni Jézust.” [2]. A keresztény hagyománynak megfelelően sok országban ’keressük a Szűzanyát’ egy-egy Mária-kegyhelyet látogatva. Ebben az évben talán nem lehetséges fizikailag is ellátogatni egy közeli zarándokhelyre. Azonban a digitális eszközök segítségével, másképpen de idén májusban is zarándokolhatunk az otthonunkból.

Amikor imádkozzuk a rózsafüzért, akkor is Jézushoz közeledünk Máriával, mert minden egyes alkalommal, amikor a Szűzanyához

fordulunk, ő a Fiához vezet bennünket. Ahhoz fordulunk, aki mindenható módon tud kérni, hogy mi hűségesek lehessünk az Isten külön-külön nekünk szánt tervéhez, még ebben a nagy bizonytalanságban is. Szűzanyánk is átélt nehéz és fájdalmas időszakokat. Ő megvigasztal és megerősít bennünket, hogy - mindig Isten terveiben bízva – támaszai lehessünk a barátainknak és szeretteinknek, és valóban tudjuk szeretni a többieket.

[1] Szent Josemaría: *Út*, 508.

[2] Szent Josemaría: *Cristo que pasa* 144.